

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/53/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124245644
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6124245644.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej (sudkyne spravodajkyne) a JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. E., adresa pre doručovanie F. X, XXX XX E. E., zastúpená MÉSZAŘOS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, toho času bytom F. XX, E. E., právne zastúpený JUDr. Ninou Hríbikovou, advokátkou, so sídlom v Banskej Bystrici, Kukučínova 20, 974 01, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/14/2024-30 zo dňa 18.03.2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku I., III. a IV. m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s výnimkou prípadov počas doby vykonávania jednotlivých procesných úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo počas doby vykonávania akýchkoľvek procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch (I. výrok). Návrh vo zvyšnej časti zamietol (II. výrok), poučil žalovaného, že môže ako žalobca voči žalobkyni ako žalovanej podať žalobu vo veci samej, ktorej predmetom môže byť nárok na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárok na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia (III. výrok) a o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (IV. výrok).

1.1 Z dôvodov jeho rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 11.03.2024, doplneným dňa 13.03.2024, domáhala v zmysle §325 ods. 2 písm. g/, h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“), aby uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s tým, že tento zákaz neplatí po dobu vykonávania jednotlivých úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo na dobu vykonávania akýchkoľvek procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovať žalobkyňu, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť takýmto konaním ohrozená a nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%. Po oboznámení sa s návrhom žalobkyne a s fotodokumentáciou ňou predloženou, vychádzajúc z ustanovení §324 ods. 1,2, §325 ods. 1,2 písm. h/, §327, §328 ods. 1,2 prvá veta, §329 ods.1 prvá veta, ods.2, §330 ods. 2, §336 ods. 1, §337 ods. 1,2 C.s.p. okresný súd uzavrel, že posudzujúc návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti nároku, opísania

rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia a osvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán považoval návrh za čiastočne dôvodný.

1.2 Zákaz priblíženia sa jednej osoby k druhej je upravený v ustanovení §325 ods. 2 písm. h/ C.s.p., ktoré umožňuje súdu v rámci neodkladného opatrenia uložiť subjektu povinnosť zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity inej (ohrozenej) osoby, a to vtedy, keď existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život, zdravie, telesná alebo duševná integrita tejto osoby alebo jej bezpečnosť. Cieľom nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle tohto zákonného ustanovenia je zabrániť jednak ďalšiemu zhoršeniu právneho postavenia navrhovateľa neodkladného opatrenia a jednak zabránenie akejkoľvek forme násillia vo vzťahoch medzi blízkymi osobami, teda násillia fyzického, psychického, zastrasovania, ale aj iným formám priameho či nepriameho nátlaku.

1.3 Z predloženej fotodokumentácie a z návrhu vyplýva, že žalovaný je komplikovanej agresívnej povahy, ktorý sa v minulosti násillie správal tak ku svojej bývalej partnerke – žalobkyni, ako aj k svojej maloletej dcére, ale aj iným osobám, vrátane verejných činiteľov. Vzhľadom na takéto tvrdené a osvedčené násillné správanie sa žalovaného ako aj opakované narúšanie psychickej pohody žalobkyne a zdravého psychického vývinu maloletej, ktoré ustalo len po tom, čo sa žalobkyňa odsťahovala zo spoločnej domácnosti do Banskej Bystrice, mal okresný súd za to, že žalobkyňa si dôvodne akýkoľvek osobný styk so žalovaným neželá a obáva sa ho.

1.4 Lustráciou v Sociálnej poisťovni ako aj zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 32P/73/2023 mal okresný súd osvedčené, že žalovaný sa presťahoval do Banskej Bystrice, kde býva v podnájme na adrese F. XX, I. E. E. pracuje na dohodu u zamestnávateľa D. J., K. L. XX, XXX XX E. E., IČO: 52 105 164, preto sa žalobkyňa dôvodne obáva jeho ďalšieho správania a nevyžiadaného osobného styku so žalovaným aj so zreteľom na nariadené pojednávanie vo veci sp.zn. 32P/73/2023 na deň 30.04.2024. Správanie žalovaného, popísané v návrhu okresný súd považoval za spôsobilé ohrozovať telesnú a duševnú integritu žalovanej, preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zákazu priblíženia sa žalovaného ku žalobkyni výrokom I. vyhovel. Upravil však vzdialenosť, na ktorú sa žalovaný okrem vymedzených výnimiek nesmie priblížiť ku žalobkyni na 20 metrov, pretože žalobkyňou navrhovanú vzdialenosť 50 metrov považoval za neprimerane veľkú, v reálnom živote neaplikovateľnú a v tejto časti výrokom petit návrhu neodkladného opatrenia zmenil. Vzdialenosť nie menšiu ako 20 metrov považoval za vzdialenosť vyhovujúcu jednak dosiahnutiu cieľa nariadeného neodkladného opatrenia, a teda na ochranu duševnej a telesnej integrity žalobkyne a jednak je jej dodržiavanie udržateľné aj zo strany žalovaného. Takto stanovenú vzdialenosť nemožno považovať za vzdialenosť, ktorá by neprimeraným spôsobom zasiahla do ostatných oblastí života žalovaného a zároveň uvedenú vzdialenosť považuje okresný súd za takú, ktorá dáva subjektom konania možnosť včasného registrovania prítomnosti druhej osoby v príslušnom priestore a prijatia opatrení na vyhnutie sa priamemu kontaktu navzájom.

1.5 Pokiaľ ide o trvanie neodkladného opatrenia, okresný súd poukázal na Civilný sporový poriadok, ktorý výslovne pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah je totožný s výrokom vo veci samej. Spravidla ide o zdržovacie nároky, v rámci ktorých môže byť súdna ochrana navrhovateľovi neodkladného opatrenia poskytnutá už samotnými účinkami nariadeného neodkladného opatrenia, keď neodkladné opatrenie procesne konzumuje vec samu a môže poskytnúť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Navrhovateľ sa v takom prípade nemusí domáhať úpravy pomerov medzi stranami žalobou vo veci samej. Okresný súd, ak dospeje k záveru, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, neuloží navrhovateľovi neodkladného opatrenia podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Uvedené vzťahol okresný súd aj na daný prejednávaný prípad, pretože mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia žalovanému ku žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s určenými výnimkami je možné v tomto smere efektívne dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným a chrániť tak osobnú integritu žalobkyne. Pokiaľ trvanie nariadeného neodkladného opatrenia nebude ďalej potrebné, žalobkyňa a aj žalovaný majú možnosť podať na súd návrh na zrušenie neodkladného opatrenia podľa §334 C.s.p., preto neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej.

1.6 Žalobkyňa navrhovala nariadiť neodkladné opatrenie podľa §35 ods. 2 písm. g/ C.s.p., aby súd uložil žalovanému zákaz kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne; v tejto časti okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalobkyňa totiž nepredložila žiaden dôkaz, napr. výpis SMS správ, emailov, komunikácie, ktorým by osvedčila, že by ju žalovaný neprimeraným spôsobom kontaktoval prostredníctvom SMS správ, emailov a pod., a tým by jej telesná alebo duševná integrita mohla byť ohrozená. Z návrhu a ani dôkazov k nemu priložených nevyplývalo, že by žalovaný kontaktoval žalobkyňu takým spôsobom a v takej intenzite, ktorá by odôvodňovala vykonanie zásahu do sféry

žalovaného tak, že by mu zo strany súdu bol uložený zákaz akéhokoľvek kontaktovania sa so žalobkyňou. Žalobkyňa svoje tvrdenia o kontaktovaní jej osoby žalovaným nepodložila žiadnym dôkazom, k návrhu nepriložila žiadny záznam písomnej, telefonickkej, elektronickej, či inej komunikácie medzi ňou a žalovaným. Okrem toho súd nemal osvedčené ani tvrdenie žalobkyne, že by jej žalovaný dňa 07.03.2024 zaslal SMS správu z nového telefónneho čísla za účelom zistenia informácií o jeho maloletej dcére, uvedenú správu súd k dispozícii nemal, a teda nemohol posúdiť ani jej obsah, a teda ani to, či takéto kontaktovanie žalobkyne žalovaným prostredníctvom komunikačných prostriedkov (teda inak ako osobne) vzbudzuje u žalobkyne psychickú nepohodu v takej intenzite, ktorá by sama osebe stačila na zákaz kontaktovania, či už úplného alebo čiastočného.

1.7 Keďže súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania a žalobkyni neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, keďže je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu, poučil žalovaného podľa §337 ods. 1 C.s.p. o možnosti podať žalobu vo veci samej ako žalobca voči žalobkyni ako žalovanej, ktorej predmetom môže byť nárok na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárok na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

1.8 Okresný súd rozhodol o trovách konania podľa §255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ak strana vo veci mala úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O trovách konania rozhodol s odkazom na §255 ods. 2 C.s.p., t.j. podľa pomeru úspechu strán sporu. V konaní bol úspech oboch strán rovnaký, v jednom výroku návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okresný súd vyhovel a v druhom zamietol, preto podľa §262 ods. 1 C.s.p. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uznesenie napadol odvolaním v celom rozsahu, považujúc uznesenie prvoinštančného súdu za nesprávne, svojvoľné, nedostatočne odôvodnené a nemajúce oporu v zákone s tým, že súd si pri rozhodovaní nezabezpečil všetky dostupné dôkazy v zmysle §365 ods. 1 písm. e/ C.s.p., v dôsledku čoho nedostatočne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle znenia ustanovenia §365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa §365 ods. 1 písm. g/ C.s.p. Napriek tomu, že zo strany žalobkyne neboli osvedčené a preukázané podstatné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné uznesenie o zákaze priblíženia nariadiť, pretože žalobkyňa v návrhu neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by v zmysle znenia ustanovenia §325 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (správne C.s.p. - poznámka odvolacieho súdu) odôvodňovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným z dôvodu, že žalovaný by mal byť pre žalobkyňu nebezpečný a ohrozovali jej telesnú a duševnú integritu tak, ako to vyžaduje zákon a súdna prax.

2.1 Vo vzťahu k zraneniu, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že jej ho v roku 2021 spôsobil žalovaný tým, že neúmyselne hodil do nej knihu, poukázal na to, že v tom čase, kedy k tejto udalosti došlo, žalobkyňa zjavne nepocíťovala bezprostredne po incidente obavy o svoj život v prítomnosti žalovaného, pretože nielenže nezavolała bezodkladne políciu, ale ani neskôr po incidente nepodala na žalovaného trestné oznámenie, neopustila žalovaného a ostala aj naďalej žiť so žalovaným spoločnej domácnosti, v ktorej sa starali o maloletú, a to až do dňa 17.04.2024. Žalobkyňa v tejto súvislosti nevyhľadala bezodkladnú zdravotnú pomoc alebo nevyhľadala iné lekárske ošetrovanie u svojho obvodného lekára. Obaja partneri žalobkyňa aj žalovaný naďalej spávali spoločne v spálni, v spoločnej manželskej posteli a naďalej sa intímne stýkali; žalobkyňou doložená fotografia pôsobí v tomto smere umelo a farebne upravená, vykontrastovaná, aby sa zvýraznil farebný rozdiel na pokožke žalobkyne.

2.2 V tejto súvislosti poukázal aj na výpoveď žalovaného zo dňa 10.05.2023, ktorá je prepísaná na strane 11 a 12 do znaleckého posudku č. 26/2023, vypracovaného znalkyňou PhDr. Erikou Tkáčovou (žalovaný nie je oprávnený nahliadať do vyšetrovacieho spisu ani z neho vyhotovovať kópie, preto nedisponuje celou výpoveďou), v ktorom opisuje, ako k celému incidentu s hodenou knihou došlo z jeho pohľadu, či vnímania, kedy uviedol, že on na žalobkyňu nemieril, nechcel ju ničím trafiť, ale hodil do miestnosti predmet, brožúru, ktorá ju nechtiac trafila, za čo sa jej potom žalovaný ospravedlnil. Žalobkyňa pritom mala v ten deň na čele len fľak, koža nebola porušená, na druhý deň nemala na tvári ani modrinu.

2.3 Ku hádkam žalovaného so žalobkyňou, na ktoré žalobkyňa poukazovala, ale aj zo samotného návrhu žalobkyne vyplynulo, že sa jednalo o partnerské hádky, ku ktorým dochádzalo kvôli nezhodám v partnerskom vzťahu. Už z povahy takýchto nezhôd je zrejmé, že k nim môže dochádzať len počas partnerského spolužitia, kým účastníci takýchto sporov žijú v jednej domácnosti. Po odchode žalobkyne

zo spoločnej domácnosti medzi ňou a žalovaným nedochádzalo a naďalej nedochádza ku žiadnym slovným ani iným útokom na osobu žalobkyne zo strany žalovaného.

2.4 Žalovaný žalobkyňu kontaktuje cca. jedenkrát mesačne emailom so žiadosťou, aby mu poskytla informácie o ich maloletej dcére, poslala mu fotky, prípadne mu umožnila styk s maloletou, pretože dieťa už viac ako rok nevidel, pričom matka si informačnú povinnosť neplní alebo si ju plní prostredníctvom právneho zástupcu jednou – dvomi vetami. Niektoré emaily boli adresované priamo maloletej, napr. na Mikuláša, na narodeniny maloletej, krátko po odchode žalobkyne zo spoločnej domácnosti žalovaný adresoval dva emaily priamo žalobkyňi, v ktorých sa jej ospravedlňoval, gratuloval k narodeninám a vyznával jej lásku, pretože veril, že ešte obnovia spolužitie, avšak toto už nerobí a jeho komunikácia je zameraná len na dieťa. Žalovaný je pritom v emailoch slušný, nie je vulgárny, žalobkyňi sa žiadnym spôsobom nevyhráňa ani ju nezastrašuje.

2.5 K odvolaniu doložil emailovú komunikáciu od apríla 2023 medzi ním a žalobkyňou.

2.6 Z návrhu žalobkyne a z ňou doložených dôkazov nevyplývajú tvrdenia, ako ich uviedol okresný súd (bod 25.); žalobkyňa by mala osvedčiť a nielen tvrdiť, že žalovaný mal byť agresívnej povahy, že sa mal agresívne správať voči žalobkyňi a k maloletej dcére. Žalobkyňa podala vo vzťahu k ňou tvrdenému správaniu na žalovaného trestné oznámenie, ktoré je však už v súčasnej dobe zastavené a žalovanému v tomto konaní nikdy nebolo vznesené obvinenie. V takejto citlivej veci okresný súd len slepo prevzal tvrdenia žalobkyne, ktoré si ani neoveril trestnom spise, hoci napr. lustráciu v Sociálnej poisťovni vykonal. Súd neaplikoval zásadu prezumpcie neviny.

2.7 Okresný súd si nesplnil povinnosť v zmysle §365 ods. 1 písm. e/ C.s.p., a to zabezpečiť si aspoň základné dôkazy z trestného spisu, pretože návrh žalobkyne nebol žalovanému zasielaný, a preto žalovaný sa nemohol brániť dôkazmi z trestného spisu, svedčiacimi v jeho prospech, pretože už v tomto čase boli v trestnom spise dostupné jeho výpovede i výpovede žalobkyne a rovnako aj znalecké posudky, vypracované znalkyňou PhDr. Erikou Tkáčovou, z ktorých vyplývalo, že žalobkyňa a ani maloletá neboli žalovaným týrané. Tieto dôkazy žalobkyňa nedoložila účelovo.

2.8 Tiež poukázal na to, že v trestnom spise, ale aj v spise sp.zn. 32P/73/2023 sa nachádza správa od psychiatricky žalovaného A. M. E., datovaná 11.05.2023, v ktorej táto okrem iného uvádza aj charakteristiku žalovaného. Žalovaný je jej pacientom od roku 2007, preto je jej charakteristika žalovaného známa; žalovaný u nej kontroly absolvoval a absolvuje pravidelne, nemáva návaly zlosti, za posledných 10 až 15 rokov sa u neho neprejavovalo agresívne správanie a ani sa u neho agresivita v pravom slova zmysle nevykazuje, skôr verbálne pri riešení pracovných záležitostí; u menovaného bolo možné pozorovať viditeľný posun k zodpovednosti a zrelšej osobnosti, po získaní vzťahu sa stabilizovali jeho emócie a osobnostne dozrel, plánoval si budúcnosť a mal radosť z rodinky. S uvedenou správou sa mohol a mal prvoinštančný súd oboznámiť, pretože je súčasťou trestného spisu a tiež civilného spisu sp.zn. 32P/73/2023, kde je založená na č.l. 79.

2.9 V tomto smere teda neobstojí tvrdenie žalobkyne a ani odôvodnenie súdu, že zákaz priblíženia je dôvodný aj preto, že žalobkyňa podala voči žalovanému trestné oznámenie, pretože trestné stíhanie bolo opakovane zastavené, v súčasnej dobe už právoplatne z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a vec bola postúpená Okresnému úradu Banská Bystrica na prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že sa môže jednať o priestupok. Žalovanému v tomto trestnom konaní nikdy nebolo vznesené obvinenie.

2.10 Žalovaný má v trestnom konaní postavenie svedka, teda nemá procesné práva, ktoré by mu umožňovali doložiť rozhodnutie o zastavení trestného konania, avšak zo strany vyšetrovateľky mu boli poskytnuté telefonicky informácie, že trestné konanie je v súčasnej dobe zastavené a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalovaný nemá vedomosť, ku akému dátumu došlo k opätovnému zastaveniu trestného konania a kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Navrhol preto, aby si tieto informácie vyžiadal odvolací súd od Okresného riaditeľstva PZ SR v Banskej Bystrici ČVS: ORP- 225/3/VYS-BB-2023, aby bolo zrejmé, či navrhovateľka podala návrh v čase, kedy vedela, že trestné konanie bolo opätovne zastavené, čo by preukazovalo na tendenčnosť a účelovosť podaného návrhu na zákaz priblíženia.

2.11 Žalovaný poukázal na časť výpovede žalobkyne v trestnom konaní zo dňa 21.04.2023 na str. 8, ktorá bola prepísaná do znaleckého posudku č. 26/2023, vypracovaného znalkyňou PhDr. Erikou Tkáčovou (keďže žalovaný nie je oprávnený nahliadať do vyšetrovacieho spisu, ani si z neho vyhotovovať kópie, nedisponuje celou výpoveďou žalobkyne), v ktorom žalobkyňa na otázku vyšetrovateľky uviedla, že žalovaný ju fyzicky nenapadol, len raz hodil do nej tú knihu, čo bolo v októbri 2021 a že si nespomína, že by sa F. G. nejako vyhráňal alebo že by ju nútil robiť niečo proti jej vôli, nespomína si, že by sa dopúšťal nejakého iného protiprávneho konania, spomína si len hádky, krik a nadávky.

2.12 Ako dôkaz predložil str. 8 znaleckého posudku č. 26/2023 vypracovaného znalkyňou PhDr. Erikou Tkáčovou v trestnom konaní vedenom na ORPZ v Banskej Bystrici ČVS:ORP-225/2-VYS-BB-2023.

2.13 Žalovaný poukázal na vyšetrenie žalobkyne znalkyňou, z ktorého vyplynulo, že osobnosť žalobkyne je narcisticky štruktúrovaná a žalobkyňa je ťažko ovplyvniteľná, sú u nej prítomné silne polarizované negatívne pocity voči druhovi bez náhľadu na jej správanie v ich vzájomnom spolunažívaní a interakcií, konanie žalovaného vnímala zraňujúco, kedy neboli dostatočne sýtené jej základné potreby, uznania a obdivu, na čo v zhode so svojou narcistickou osobnosťou reagovala stiahnutím sa, devalváciou jeho osoby, pričom znalkyňa už žalobkyňu nezistila prítomnosť PTSD. U žalobkyne nie sú prítomné znaky posttraumatickej stresovej poruchy ani zhoršenie sociálnych, pracovných alebo iných významných oblastí fungovania, špecifická vierohodnosť žalobkyne je mierne znížená, vo forenznopsycho-logickom rozbere znalkyňa okrem iného uviedla, že žalobkyňa je vysoko senzitívna voči reakciám druhých, pozorne počúva, hľadá náznaky kritiky a opovrzenia od druhých, je ľahko zraniteľná, náchylná k pocitom hanby a poníženia, čo výrazným spôsobom prispieva ku konfliktnosti s druhom (t.j. žalovaným).

2.14 Prvoinštančný súd nariadenie zákazu priblíženia odôvodňoval aj presťahovaním sa žalovaného do Banskej Bystrice. Z emailu právnej zástupkyne žalovaného, z dokladov zaslaných žalovaným okresnému súdu do konania 32P/73/2023 dňa 06.03.2024 a aj z lustrácie, ktorú si vykonal prvoinštančný súd v Sociálnej poisťovni jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa v Banskej Bystrici zdržiaval už dlhšie, a to od 15.02.2024, kedy sa presťahoval do Banskej Bystrice, kde bol v nasledujúcich dňoch na pracovnom pohovore a mesiaci február 2024 si u terajšieho zamestnávateľa odpracoval 1 deň na skúšku. Napriek tomu sa žalovaný v tejto dobe nepokúsil žiadnym spôsobom kontaktovať žalobkyňu, ani sa nepokúšal dostať do jej blízkosti, čo vyplýva priamo z návrhu žalobkyne. Prílohou tohto emailu bola nájomná zmluva ako aj pracovná zmluva žalovaného, z ktorých tieto údaje jednoznačne vyplývali. Prvoinštančný súd ani nenahliadol do spisu sp.zn. 32P/73/2023, aby sa pokúsil osvedčiť si skutočnosti tvrdené žalobkyňou, a to napriek tomu, že obe konania sú vedené na rovnakom súde. Okresný súd vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni a mal tak aj na základe tejto lustrácie vedomosť o tom, že žalovaný sa v tomto čase už niekoľko týždňov zdržiava v Banskej Bystrici bez toho, aby prišiel do kontaktu so žalobkyňou, čo jednoznačne vyplýva z jej návrhu.

2.15 Odvolateľ ako dôkaz predložil fotografiu emailu, zaslaného právnenmu zástupcovi žalovaného JUDr. Čelkovou dňa 06.03.2023 o 12:31 hod. do súdneho konania 32P/73/2023, ktorý je tam založený na č.l. 270 a oprava preklepu dátumu pojednávania právneho zástupcu otca na č.l. 272. Doložil nájomnú zmluvu žalovaného a dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 29.02.2024.

2.16 Pokiaľ okresný súd odôvodňoval osvedčenie skutočností tvrdených žalobkyňou tým, že žalovaný sa v minulosti dopustil niekoľkých trestných činov, z ktorých jeden sa týkal útoku na verejného činiteľa, žalovaný poukázal na to, že tento trestného činu sa dopustil pod vplyvom alkoholu v roku 2017, v súvislosti s ktorým skutkom mu bola uložená aj ochranná liečba, ktorú absolvoval v apríli 2018 v Centre pre liečbu drogových závislostí Rieka. Ochranné liečenie mu bolo súdom nariadené po dobu 3 mesiacov, žalovaný v centre ostal ešte o mesiac dlhšie a zo zariadenia odišiel 04.09.2018 a od tejto doby abstínuje, neužíva alkohol ani iné návykové látky, len lieky, ktoré mu predpísala jeho psychiatricka A. M. E. v dávkach a frekvenciách určených, a to Trittico Ac a Neurol 1 mg. Od roku 2017 sa žalovaný nedopustil žiadneho trestného činu a už vôbec nie násilného trestného činu. Útok na verejného činiteľa sa dopustil pred viac než 7 rokmi, trest si riadne odpykal a je zahladený - opätovne tu súd prvej inštancie teda rozhodoval v rozpore s ustanovením §329 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku (správne Civilného sporového poriadku - poznámka odvolacieho súdu), v zmysle ktorého je pri nariadení neodkladného opatrenia rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

2.17 Z návrhu žalobkyne preukázateľne vyplýva, že v dobe, kedy došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, žalovaný pre žalobkyňu nepredstavuje žiadnu hrozbu a z jej výpovede pred orgánmi činnými v trestnom konaní vyplýva navyše aj to, že pre ňu nikdy fyzickú hrozbu nepredstavoval. Žalovaný ju fyzicky nenapadol, nekontaktuje ju, neobťažuje ju telefonátmi, SMS správami, e-mailami, nestalkuje ju, nevyhľadáva jej prítomnosť, nevyhľadáva žiadnu príležitosť na osobný alebo iný kontakt a žalobkyňa neuviedla jedinú situáciu zo súčasnej doby (ani v minulosti), kedy by sa mohla cítiť žalovaným ohrozená na zdraví či na živote.

2.18 Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd nesprávne vyhodnotil na základe návrhu žalobkyne skutkový stav, pretože z návrhu a ani zo skutočností uvádzaných súdom v odôvodnení uznesenia nevyplýva, že by žalobkyňa či už v minulosti alebo v čase podania návrhu na nariadenie zákazu priblíženia voči žalovanému, žalovaným ohrozovaná či už po fyzickej a psychickej stránke nebola a žalovaný by mohol byť pre ňu nebezpečný. Naopak, z návrhu žalobkyne vyplýva, že so žalobcom nie je v osobnom kontakte, tento ju nevyhľadáva ani neprenasleduje, že ju síce kontaktoval formou SMS správy dňa 07.03.2024, avšak v tejto správe od nej normálnym spôsobom žiadal informácie o ich maloletej dcére, ktorú viac než rok nevidel a o ktorej od žalobkyne nedostáva žiadne správy. Z opisu správania sa, ktoré žalobkyňa v návrhu tvrdí (a ktoré žalovaný vo svojich výpovediach pred orgánmi činnými v

trestnom konaní opísal inak) a ktorej zo strany žalobcu prekážalo je zrejmé, že sa jednalo o nezhody a hádky v partnerskom vzťahu, toto správanie bolo vyvolané správaním sa oboch strán konania v toxickom patologickom vzťahu a už z povahy takéhoto správania je zrejmé, že k nemu nemôže dochádzať v prípade, ak spolu žalobkyňa so žalobcom nežijú. Okrem jedného incidentu v roku 2021 žalobkyňa nikdy v minulosti netvrdila a ani v podanom návrhu netvrdí, že by ju žalovaný fyzicky napádal a bol pre ňu nebezpečný.

2.19 V prípade, ak súd prvej inštancie mal napriek vyššie uvedenému z akéhokoľvek dôvodu za to, že žalovaný pre žalobkyňu je nebezpečný, mal si v tomto smere splniť aspoň základnú povinnosť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť skutočnosťami, ktoré sú relevantné v súčasnej dobe, teda v dobe, kedy o nariadení neodkladného opatrenia rozhodoval a v prípade, ak mienil byť v takto citlivej veci opatrný, si okrem lustrácie v Sociálnej poisťovni mal zabezpečiť aspoň základné informácie z trestného konania (znalecký posudok na žalobkyňu, výpovede žalobkyne a žalovaného), či zo spisu 32P/73/2023, ktoré doklady by súd vedel zabezpečiť tak, aby bola zachovaná požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení pri nariaďovaní neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie okresný súd vydal až 7 dní po tom, ako mu bol doručený návrh, pričom navrhovateľka ho dopĺňala 13.03.2024 a minimálne spis ku konaniu 32P/73/2023 sa nachádza na rovnakom súde.

2.20 Vzhľadom na uvedené žalovaný má za to, že žalobkyňou nebolo osvedčené také správanie žalovaného, z ktorého by v súčasnej dobe vyplývala bezprostredná hrozba ujmy u žalobkyne a z toho vyplývajúca potreba urýchlenej a neodkladnej úpravy pomerov účastníkov, ktorá by opodstatňovala nariadiť zákaz priblíženia sa žalovaného k žalobkyňi. Žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila, že žalovaný v súčasnej dobe skutočne koná tak, že by jej bezprostredne hrozila ujma, že by ju vyhľadával, zastrášoval a tým v nej vzbudzoval strach o jej bezpečie, či úzkosť.

2.21 Neboli teda splnené základné podmienky v zmysle §325 ods. 1 C.s.p. na nariadenie neodkladného opatrenia.

2.22 Žalovaný poukázal tiež na to, že vzdialenosť 20 metrov, ktorú vo svojom návrhu žalobkyňa požadovala a ktorú súd akceptoval, považuje za príliš veľkú a obmedzujúcu. 20 metrov je príliš veľká vzdialenosť najmä s ohľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa môže slobodne pohybovať, a teda žalovaný musí aj pri tých najbežnejších činnostiach počas dňa kontrolovať, či sa práve nenachádza v jej rádiuse, aby sa nedopustil porušovania súdneho rozhodnutia. Takto koncipovaný petit a v takom rozsahu, ako to navrhovala žalobkyňa a v akom ho súd nariadil, je nerealizovateľný, resp. len veľmi obtiažne, pretože takáto vzdialenosť je nedodržiateľná pri bežných činnostiach ako je nakupovanie, vybavovanie agendy na úradoch, či poisťovniach.

2.23 Zdôraznil, že žalovaná nepodala takýto návrh na zákaz priblíženia voči žalovanému po prvý raz. Návrh, ktorým sa voči žalovanému domáhala zákazu priblíženia voči nej i maloletej Kláre podávala už 03.05.2023 na Okresný súd Prievidza sp.zn. 6C/17/2023, ktorý odôvodnila skutkovo totožnými tvrdeniami ako tento návrh. Okresný súd Prievidza návrh zamietol s poukazom na to, že žalobkyňa neosvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, pretože na strane žalovaného absentuje také správanie, ktoré by u žalobkyňi mohlo vzbudzovať obavy o ich telesnú a duševnú integritu. Voči uzneseniu, ktorým Okresný súd Prievidza návrh zamietol, podala žalobkyňa odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne rozhodnutie Okresného súdu Prievidza potvrdil a stotožnil sa s odôvodnením okresného súdu.

2.24 V skutkovom stave sa v tomto smere uvádzanom žalobkyňou nič nezmenilo, za takmer rok, čo uplynul od rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sa len preukázalo, že žalovaný žalobkyňu žiadnym spôsobom neohrozuje a kontaktuje ju len v nevyhnutnej miere ohľadne vecí týkajúcich sa maloletej.

2.25 Uznesenie Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.07.2023 spolu s autorizačnou doložkou doložil k odvolaniu ako dôkaz.

2.26 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené tvrdenia a predložené dôkazy navrhol, aby odvolací súd zabezpečil ním navrhnuté dôkazy a aby uznesenie okresného súdu zrušil a návrh žalobkyne zamietol a priznal mu trovy odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací podľa §34 C.s.p. vec preskúmal bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p., len v rozsahu odvolania podľa §375 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa §388 C.s.p. zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z nasledovných dôvodov.

5. V zmysle §388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

6. Zo spisového materiálu je zistiteľné, že žalobkyňa sa so žalovaným zoznámila v máji 2019 na školení svojho vtedajšieho zamestnávateľa; po niekoľkých mesiacoch stretávania zistila, že je tehotná, preto sa v januári 2020 presťahovali do spoločného nájmu v Banskej Bystrici, kde žalobkyňa má aj dve deti z predchádzajúceho manželstva. Po takmer 2 mesiacoch začali vznikať medzi účastníkmi konflikty z rôznych dôvodov. V tomto období bolo žalovanému diagnostikované ochorenie ulcerózna kolitída, musel dodržiavať prísnu diétu, v ktorom čase žalovaný bol prchký s výbuchmi hnevu; okrem liekov na túto chorobu užíva aj žalovaný aj psychofarmaká Neurol a Trítico Ac, predpisované psychiatrickou A. M. E.. Na jeseň v roku 2021 hodil do žalobkyne knihu a na čele jej spôsobil ranku, o čom predložila fotodokumentáciu a niekoľko dní po tomto incidente opustila žalovaného spolu s maloletou dcérou; po mesiaci sa na jeho naliehanie do spoločnej domácnosti vrátili. Počas jej neprítomnosti žalovaný porozbíjal nábytok, za čo sa neskôr ospravedlňoval. Približne 3 až 4 mesiace sa žalovaný kontroloval a správal sa pokojne a od 01.08.2022 sa presťahovali do bytu, ktorý zakúpili v Handlovej.

6.1 Žalobkyňa v návrhu poukazovala na to, že žalovaný bol viackrát právoplatne odsúdený; agresívne správanie žalovaného opäť vyvrcholilo podľa žalobkyne dňa 16.04.2023, kedy sa rozhodla opustiť spoločnú domácnosť a odsťahovala sa aj s maloletou do Banskej Bystrice, zmenila si telefónne číslo a so žalovaným sa nekontaktuje; podala trestné oznámenie na žalovaného pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, vedené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-225/2/VYS-BB-2023, o ktorom do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnuté nebolo.

6.2 Z návrhu tiež vyplýva, že vo veci úpravy rodičovských práv a povinností na návrh žalobkyne sa na Okresnom súde Banská Bystrica vedie konanie sp.zn. 32P/73/2023, v ktorom na deň 30.04.2024 bolo vytýčené pojednávanie.

6.3 Súd prvej inštancie rozhodol o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia odvolaním napadnutým uznesením.

7. Odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. V prvom rade krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení je potrebné mať na zreteli, že neodkladné opatrenie je výnimočným inštitútom, ktorého zmyslom je pružne a rýchlo riešiť situáciu, vyžadujúcu si okamžitý zásah súdu, ktorý je odôvodnený nevyhnutnou potrebou dočasnej úpravy pomerov strán bez vykonania dokazovania, len po splnení esenciálneho predpokladu osvedčenia existencie práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie potreby bezodkladne upraviť pomery strán či účastníkov. Táto dočasná úprava musí byť primeraná danej potrebe, nesmie vytvoriť nenávratný stav a má sa predísť prípadným nenávratným škodám. Osvedčenie týchto predpokladov neznamená ich preukázanie ako vo veci samej, postačuje listinami, prípadne inými dôkaznými prostriedkami presvedčiť súd o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia.

9. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie má krajský súd za to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný.

9.1 Za podstatnú odvolaciu námietku otca krajský súd považoval nielen tvrdenie, ale aj preukázanie skutočností, že identický návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa (spolu s maloletou žalobkyňou - dcérou J. G., nar. XX.XX.XXXX) podala dňa 03.05.2023 aj na Okresný súd Prievidza, ktorý ho uznesením č.k. 6C/17/2023-14 dňa 17.05.2023 zamietol a ktoré na odvolanie žalobkyň Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací potvrdil uznesením č.k. 8Co/4/2003-33 zo dňa 04.07.2023 z dôvodu, že žalobkyne neosvedčili okolnosti o dôvodnosti a naliehavosti navrhovanej úpravy pomerov strán sporu do takej miery, ktorá by poukazovala na dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa okrem fotografií, o ktorých bez ďalšieho tvrdila, že sú na nich zachytené poranenia po útoku zo strany žalovaného, nepredložila žiadne iné dôkazy, nepredložila lekársku správu, ktorou by osvedčila, že ona alebo maloletá Klára vykazujú znaky akéhokoľvek násillia, či už psychického alebo fyzického, a to napriek tomu, že podľa jej tvrdenia malo nevhodné správanie žalovaného voči nim trvať už od roku 2020. Pokiaľ by sa malo o konaní žalovaného uvažovať ako o potenciálnej hrozbe pre žalobkyňu 1/ a maloletú J., muselo by ísť o preukázanie správania sa žalovaného takej intenzity, ktoré by objektívne bolo spôsobilé vzbudiť obavu z jeho uskutočnenia. Takáto obava z nateraz osvedčených skutočností nevyplynula, a preto ani odvolací súd nemal za osvedčené také ohrozenie života, zdravia, telesnej či

duševnej integrity žalobkyní, ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení.

9.2 Žalobkyňa žiadne iné skutočnosti oproti návrhu z roku 2023 vo svojom návrhu, podanom na Okresný súd Banská Bystrica netvrdila, ani žiadne iné dôkazy – okrem fotografie svojho zraneného čela nepredkladala.

10. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, zistenou krajským súdom, existujúcou už aj v čase pred rozhodovaním okresného súdu, bolo oboznámenie sa so znaleckým posudkom, vyhotoveným v trestnom konaní a založeným aj v opatrovníckom spise Okresného súdu Banská Bystrica.

10.1 Zo znaleckého posudku, predloženého žalovaným ku jeho odvolaniu vyplynulo, že „uznesením vyšetrovateľky OKP OR PZ Banská Bystrica bolo dňa 21.04.2023 začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na §138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť páchatel' tým, že v období od 01.01.2020 do 31.07.2022 v byte na adrese K. XX, E. E., ktorý mali spoločne v prenájme, opakovane v nepravidelných intervaloch sa hádal so svojou družkou A. B., pri týchto hádkach jej vyčítal jej neschopnosť, tvrdil, že nevychovala svoje staršie deti, ako aj že do Banskej Bystrice sa musel presťahovať kvôli nej a jej deťom z prvého manželstva. Pri hádkach jej vulgárne nadával, a to aj za prítomnosti ich spoločnej maloletej dcéry J., nar. XX.XX.XXXX a neskôr začal vulgárne nadávať aj svojej maloletej dcére, najmä v dobe, keď plakala, čo vyvrcholilo v presne nezistenej dobe v októbri 2021, kedy po svojej partnerke A. B. hodil knihu, spôsobil jej hrču na čele a tržnú ranu o veľkosti cca 1 centimeter, s ktorou ale nebola na lekárskom ošetrení a tiež mal problém s deťmi žalobkyne z prvého manželstva, ku ktorým bol nepríjemný a odmeraný a chcel rozhodovať o tom, kedy môžu prísť za svojou mamou a kedy sa môžu s mamou stretávať. Následne v období od 01.08.2022 do 18.04.2023 v byte na adrese G. XXXX/XX, N., okres Prievidza, ktorý spoločne zakúpili a do ktorého sa spoločne presťahovali, opakovane v nepravidelných intervaloch svoju partnerku A. B. ponižoval, hádal sa s ňou, kričal na ňu a vulgárne jej nadával.“

10.2 Z ďalšieho textu znaleckého posudku vyplývajú výpovede žalobkyne ako aj žalovaného v rámci trestného stíhania (žalobkyňa zo dňa 19.04.2023, zo dňa 21.04.2023; výsluch žalovaného zo dňa 10.05.2023) a obsahom znaleckého posudku je samotné psychologické vyšetrenie (anamnéza poškodenej, interpretácia použitých diagnostických metód, záver psychodiagnostického vyšetrenia), forenzo-psychologický rozbor a zhrnutie výsledkov, závery pre posúdenie poškodenej ako týranej osoby a záverečné odpovede znalca, resp. znalkyne na otázky položené vyšetrovateľom.

10.3 V tomto kontexte podstatnou odvolacou námietkou sa krajskému súdu javilo upozornenie žalovaného na skutočnosť, že trestné konanie bolo právoplatne zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a vec bola postúpená Okresnému úradu Banská Bystrica na prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že sa môže jednať o priestupok; žalobkyňa túto skutočnosť nespochybnila napriek tomu, že odvolanie spolu s listinnými dokladmi jej boli doručené na vyjadrenie.

10.4 Na preverenie tejto skutočnosti si krajský súd telefonicky vyžiadal od OR PZ v Banskej Bystrici, odbor kriminálnej polície správu o stave trestného konania ČVS: ORP-225/2/VYS-BB-2023 a zistil, že uznesením zo dňa 01.11.2023, právoplatným a vykonateľným dňa 08.04.2024, bola vec postúpená Okresnému úradu Banská Bystrica odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že sa nejedná o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol okresný úrad prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

11. Ďalšou skutočnosťou, namietanou žalovaným v odvolaní, ktorú krajský súd preveroval, boli tvrdenia žalobkyne o trestnej minulosti žalovaného.

11.1 Z odvolania vyplýva, že žalovaný mal byť trestne stíhaný v roku 2017, ktorý trest si odpykal a aktuálne bol zahladený, pričom sa jednalo o útok na verejného činiteľa, v dôsledku ktorého mu bola uložená aj ochranná liečba, ktorú absolvoval. Lustráciou v Registri trestov Generálnej prokuratúry SR krajským súdom bola táto skutočnosť potvrdená.

12. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný je psychiatrický pacient; toto tvrdenie žalovaný nielen potvrdil, ale aj preukázal, že navštevuje psychiatrickú ambulanciu A. M. E. v Humennom a je pod liečbou určenou touto lekárkou, ktorá potvrdila, že stav žalovaného je stabilizovaný.

13. Napokon krajský súd preveril aj stav opatrovníckeho konania o úprave práv a povinností rodičov ku maloletej J., vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp.zn. 32P/73/2023, kde v čase rozhodovania okresného súdu o neodkladnom opatrení bolo nariadené pojednávanie na termín 30.04.2024.

13.1 Telefonickým dopytom na okresnom súde zistil, že na zhodný návrh oboch rodičov bolo konanie dňa 06.05.2024 uznesením č.k. 32P/73/2023-363 prerušené na 6 mesiacov za účelom absolvovania asistovaného styku otca s maloletou v Centre pre rodiny a deti Banská Bystrica.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd, po oboznámení sa s uzneseniami Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu v Trenčíne, s uznesením policajného orgánu o postúpení veci na okresný úrad, so znaleckým posudkom č. 26/2023 znalkyne PhDr. Eriky Tkáčovej z odboru psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Dopravná psychológia, vyhotoveného pre účely trestného konania ČVS: ORP225/2/VYS-BB-2023, s kópiami nájomnej zmluvy medzi A. M. J. a F. G. o nájme bytu v Banskej Bystrici, Dohodou o pracovnej činnosti medzi D. J., Iľiašská cesta, Banská Bystrica a žalovaným zo dňa 29.02.2024, e-mailovými správami medzi žalovaným a žalobkyňou, dospel k záveru, že z obsahu spisu nevyplýva, že by boli existovali dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, a to ani v čase rozhodovania okresným súdom. Okresný súd mal rovnako možnosť preveriť si skutočnosti tvrdené žalobkyňou, a pokiaľ takémuto návrhu vyhovel, jeho postup nezodpovedal zákonnej úprave daného neodkladného opatrenia.

15. Záverom odvolací súd poznamenáva, že žalobkyňa v návrhu žiadala zákaz priblíženia na 50 metrov, okresný súd rozhodol o zákaze priblíženia na 20 metrov; tvrdenie žalovaného v odvolaní, že okresný súd v celom rozsahu prevzal tvrdenia žalobkyne z jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nezodpovedá skutočnosti.

15.1 Tento poznatok však nič nemení na závere krajského súdu o tom, že uznesenie okresného súdu je potrebné zmeniť (§388 C.s.p.) a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, pretože odvolací súd nemal za osvedčené také ohrozenie života, zdravia, telesnej či duševnej integrity žalobkyne, ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení.

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

16.1 O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania voči žalobkyne v rozsahu 100%, ktoré mu je žalobkyňa povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške s odkazom na §396 ods. 2 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa §357 písm. a) až n) (§421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa §421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)(§422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa §77 (§425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa §429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.